

# Een jongen alleen tussen meisjes

René Verwer uit Hoofddorp wist niet wat hij zou gaan doen, toen hij van de lagere school kwam. Thuis zeiden ze tegen hem: 'Jij kunt het beste naar de lagere technische school gaan'. En dat deed René. Hij kwam op de afdeling 'bouw' terecht (je weet wel: metselen, timmeren), waar hij tot zijn eigen verbazing ook drie meisjes aantrof. Maar hij wist toen nog niet wat hem later zou overkomen.

René werkte hard, in vier jaar had hij zijn diploma. Nou denk je misschien, dat hij toen fijn aan het werk ging om geld te verdienen. Maar zo was het niet. René had (nog) geen zin in de bouw. Hij wist nog niet precies, wat ie wilde. Dat kan natuurlijk gebeuren. Het liefst zou hij een verzorgend beroep gaan doen, de verpleging bijvoorbeeld.

Uit een boekje kwam hij te weten, dat je op een school voor middelbaar beroepsonderwijs een twee-jarige opleiding kon volgen tot verzorgingsassistente, in een ziekenhuis of bijvoorbeeld een bejaardentehuis. Wat een meisje kan, kan ik ook, dacht René. Maar ja, de school, die hij uitzocht om verzorgingsassistente te worden, was nog typisch een meisjesschool. Dat soort beroepen vinden de meeste mensen alleen maar geschikt voor meisjes.

De directeur stond wel even vreemd te kijken, toen René zich kwam aanmelden. Maar de schooldeur ging toch voor hem open. Die jongen heeft gelijk, dacht de directeur. En toen volgden voor René twee jaren van interessant onderwijs, waarin hij van alles leerde over die verzorgende beroepen. Zijn vrienden waren een beetje jaloers. Ze zeiden: 'Jij boft toch maar, jij alleen tussen die meiden'. René haalde zijn schouders op. Die

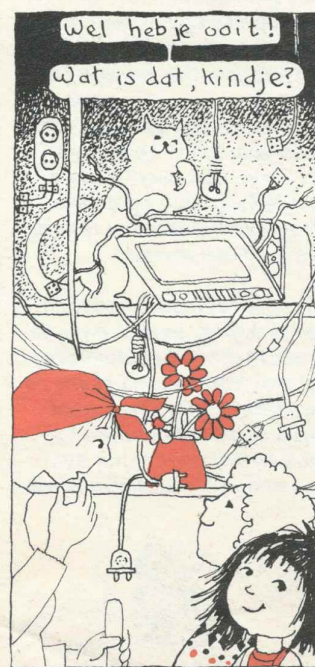


René Verwer (midden) met een paar klasgenoten.

meisjes waren natuurlijk wel aardig, maar meer ook niet. Ze gingen het al gauw gewoon vinden, dat er een jongen bij ze op school zat. 'Misschien komen er wel meer jongens naar die school', zegt hij nu. 'Dat zou wel goed zijn, dan zijn de mensen meteen van het idee af, dat het ene vak alleen maar geschikt is voor meisjes en het andere alleen maar voor jongens'.

Hij vond het wel fijn, dat er op die school niet alleen leraressen waren, maar ook leraren. Zo had ie toch nog wat mannelijke aanspraak. 'Ze hebben me goed opgevangen', weet hij te vertellen, 'ook de leraressen'. Hij heeft de twee jaar vol gemaakt, waarin hij bij wijze van proef in een ziekenhuis heeft gewerkt om te zien hoe

het daar toegaat. Maar hij heeft nog niet beslist in welk beroep hij gaat werken. 'Misschien wordt het toch nog de bouw', zegt hij lachend. 'Ik heb voldoende gestudeerd en rondgekeken in twee verschillende werelden, ik weet zo'n beetje, wat er te koop is. Van die twee jaar op een meiden-school heb ik zeker geen spijt'. Het belangrijkste voor hem is, dat hij nu kan kiezen tussen twee soorten beroepen. Of dat nu 'vrouwenwerk' wordt of een 'mannenkarwei'. Dat is hem om het even!



## Waarom mag Marie niet wijzer wezen en Willem later wel?

Dit is een uitgave van de Stichting 'Marie, word wijzer' p.a. Herengracht 56, Amsterdam.  
 Productie: Centrale directie Voorlichting van het ministerie van Onderwijs en Wetenschappen  
 Illustraties: Anja Ypenburg  
 Foto's: C. de Boer, Haarlem  
 Lay-out: Eveline Assenbroek  
 Druk: Staatsdrukkerij, s-Gravenhage

8.159/270.000/808351F